

Naslov:

Vučetić, Kuzma

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Kuzma Vučetić (Hvar, 05.03.1864. – Stari Grad, 04.04.1948.), svećenik i povjesničar.

Polazio je osnovnu školu u Hvaru, gdje je privatno kod svećenika učio i niže razrede gimnazije koje je zatim polagao u Splitu. U splitskoj Carsko-kraljevskoj gimnaziji pohađao je zadnja tri razreda nakon čega u Zadru završava bogosloviju i tečaj pedagogije. Tečaj katehetike pohađao je u Splitu. Zaređen je za svećenika 1888. od dubrovačkog biskupa Vodopića, a mladu misu je rekao u dubrovačkoj dominikanskoj crkvi. Iste godine postao je "nadpopovski" pomoćnik supetarskog župnika Luke Papafave, kasnijeg hvarskog biskupa. U Supetru je ostao do 1892. kada je imenovan koralnim vikarom i kapelanom u Hvaru. Godine 1908. premješten je u Nerežišće za upravitelja župe. Tu je 1912. godine izabran za "natpopa" gdje je ostao do umirovljenja 1931. godine. Kao umirovljenik odlazi u Split, gdje pomaže pri Katedrali, a živi kod nećaka. Zatim odlazi u Stari Grad, gdje je umro 1948. godine.

Mjesto (grad/općina):

Supetar (o. Brač)

Hvar

Nerežišće (o. Brač)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Vrijeme djelovanja:

1864-1948 g.

Funkcije:

Pored obavljanja svoje službene dužnosti, privatno se bavio istraživanjem i prepisivanjem starih spisa i pergamena. U tome se toliko izvještio da ga je naš poznati povjesničar Tade Smičiklas, prigodom njegovog putovanja po Dalmaciji s pomoćnikom dr. Milanom Sufflajem, angažirao pri sakupljanju i prepisivanju najstarijih hvarskih listina. Nakon izlaska "Codexa diplomaticusa" 1912. za nagradu je dobio cijeli komlet. U to je vrijeme razvio prilično živu društvenu djelatnost. Bio je tajnik Javne dobrotvornosti, pomoćnik upravitelja dobra Pobožnih zaklada hvarskog kaptola, upravitelj dobara komiške opatije. Nakon smrti hvarskog povjesnika profesora Jakova Boglića imenovan je nadarbenikom sv. Kuzme i Damjana u Hvaru. Bio je kapelan benediktinki i bratovštine sv. Križa u Hvaru, član mjesnog školskog vijeća i općinski vijećnik. Godine 1914. izabran je dopisnikom C.K. Središnjeg povjerenstva za spomenike u Beču. Na Braču je sudjelovao s dr. M. Vrsalovićem na skupljanju bračkih arhivalija i dopisivao se s Grgom Novakom. Biskup Papafava ga je imenovao počasnim kanonikom. Sredio je knjige i rukopise kaptolske knjižnice. Kao član društva Cursalon pomogao je da se talijanski pravilnik zamjeni hrvatskim, a kao potpredsjednik Higijeničkog društva spasio ga je od šikaniranja austrijskih vlasti. Uz sve to bio je predsjednik Seoske blagajne na neograničeno jamstvo koja je imala opskrbljivati siromašne najnužnijim sredstvima te predsjednik Hrvatskog tamburaškog društva Hektorović itd. Po političkom usmjerenju bio je narodnjak. Bio je općinski vijećnik i na

izborima kandidat Hrvatske narodne stranke.

VIAF osoba:

305661606